ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ

ବନାମ

ରାମ କ୍ରିଷ୍ଣା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 13, 2002

[ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ଏସ. ଏନ. ଫୁକାନ ଏବଂ ଏସ. ଏନ. ଭାରିୟାଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଗଣ]

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965/ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଧାରା 16, 28 ଏବଂ 32/59 ଏକ ବିକାଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆବାସ ଯୋଜନା- ଯୋଜନାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି- ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନାର ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ- ର ବୈଧତା- କୁହାଗଲା, ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦନ କେବଳ ବିଜ୍ଞାପିତ ଯୋଜନା ଉପରେ ଆପତ୍ତି ବିଚାର କରିବା ପରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନା ଉପରେ ହୋଇପାରିବ- ଆଇନ ଅଧୀନରେ, ଯୋଜନାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା ।

1974 ରେ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଅଧୀନରେ ଏହି ବିବାଦୀୟ ଜମିକୁ ଏକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିୟମ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅଧିନିୟମକୁ ରଦ୍ଦ କରିଥିଲା, ଯାହା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 (ଅଧିନିୟମ) ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା । ତେବେ 1976 ରେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 59 ଅଧୀନରେ ଏକ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମରୁ ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅବ୍ୟାହତି ଅଧୀନରେ, ଆବେଦନକାରୀ-ବୋର୍ଡ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ଆବାସ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ । 1980 ରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏକ ଆବାସ ଯୋଜନା ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟ ସରକାର 1982 ରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁ ପ୍ରତିବାଦୀମାନଙ୍କର ଜମି ଏହି ଯୋଜନା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ରିଟ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କାରଣ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରିଟ ଆବେଦନକୁ ଏହା କହି ଅନୁମତି ଦେଲେ ଯେ କେବଳ ସେହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯିବ ।

ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋପ. ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* [1995] ସପ୍ଲି. 3 ଏସସିସି 456 ରେ ପୂର୍ବରୁ କହି ସାରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ଦ୍ୱାରା, ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୈଧ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବୈଧ ହୁଏ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ପୁନର୍ବିଚାର ପାଇଁ ତିନି ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ବୃହତ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ଏହି ମତ ରଖି ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ଏକ ଯୋଜନା ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ; ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରୁଟି ଦୂର କରିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ ଏକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ମଞ୍ଜୁର ପରେ ହିଁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଏକ ଯୋଜନା ସୂଚିତ କରାଯିବା ଉଚିତ । ଅବ୍ୟାହତି ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଅଧିନିୟମର ଶବ୍ଦ ସମୂହ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଯୋଜନାର ଆରମ୍ଭ ଏବଂ ଅନୁମୋଦନ ଏକା ସାଙ୍ଗରେ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ବିବାଦୀୟ ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଅବ୍ୟାହତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ; ଯେ, ଏହି ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ବିବାଦିତ ଜମି ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସ୍ଥଗିତ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଏବଂ/କିମ୍ବା ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବାର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ଥିଲା; ଏବଂ ଏହି ଆଇନ କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ପରିକଳ୍ପିତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

କହିଲେ: 1.1. ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 ର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏହାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯୋଜନା ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଶୁଣିବା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ହିଁ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ପାରିବ । ଏହି ମଞ୍ଜୁରୀ ଏକ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନା ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ କୌଣସି ଚିଠା ଯୋଜନା ପାଇଁ ନୁହେଁ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ବୋର୍ଡ ଏବଂ/କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କେବଳ ଏହି ଯୋଜନା ଉପରେ ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ସେତେବେଳେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯିବ କି ନାହିଁ ସେ ବିଷୟରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ କେବଳ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ ବୋଲି ଧରାଯାଏ ନାହିଁ । ଆରମ୍ଭ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଜନସାଧାରଣ କିମ୍ବା ଯୋଜନାର ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯାଏ, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ ।

1.2. ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ଅଧୀନରେ ଅଧିକ ଯୋଜନାକୁ ଅବ୍ୟାହତି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଧିକ ଆବାସ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଅଟେ । ଏହା ଏକ ଲାଭପ୍ରଦ ପଦକ୍ଷେପ

ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ କଠୋର ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଏକ ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଏକ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତେବେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥା'ନ୍ତା । ଯେତେବେଳେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଚାହୁଁଥିଲା, ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 56 ଏବଂ 58 ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମୋଦନ/ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଯଦି ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏପରି ଏକ ଆକସ୍ମିକତା ପାଇଁ ଏହାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଆପତ୍ତି କ'ଣ ତାହା ପ୍ରଥମେ ନ ଜାଣି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅନୁମୋଦନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ ଯେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ ଏଥିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ନାହିଁ ।

1.3. ଅଧିନିୟମ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ । ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ, ଯଦିଓ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇପାରେ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ତା'ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ ।

ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋପ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **[1995] ସପ୍ଲି. 3 ଏସସିସି 456, ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଛି ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1806/1986

ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସି.ଏମ.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ସଂଖ୍ୟା 4775/1984 ରେ ତା 3.10.85 ରିଖ ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ

ଏଥିସହ

ସି. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 1807/1986

ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିନେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, ପି. ଏନ. ଗୁପ୍ତା, ସୁନୀଲ ଗୁପ୍ତା, ବିବେକ ବିଷ୍ଣୋଇ, ସୁଶ୍ରୀ ଲିପିକା ଶର୍ମା ଏବଂ ପ୍ରମୋଦ ଦୟାଲ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ଏସ. ଏନ. ଭାରିୟାଭା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ତା 3 ଅକ୍ଟୋବର, 1985 ରିଖର ଏକ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ।

ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା ।

ତା 20 ଅଗଷ୍ଟ 1974 ରିଖରେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳକୁ ଏକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ତା 8, 15 ଏବଂ 20 ମାର୍ଚ୍ଚ 1980 ରିଖରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 (ଏହାପରେ ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତା 11 ଜୁନ 1982 ରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେଇଥିଲେ । ତା 28 ଅଗଷ୍ଟ 1982 ରିଖରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଞ୍ଜୁରୀ ପୂର୍ବରୁ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାଟି ଅବୈଧ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଉପସ୍ଥାପନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ମିଳିଥିଲା, ଯିଏ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ରିଟ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ।

ତେଣୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ଏହିକି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ଏକ ଯୋଜନା ଯଦି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇନଥାଏ ତେବେ ଏହା ରଦ୍ଦ ହେବାର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଧିତ ଅଛି କି? [1995] ସପ୍ଲି. 3 ଏସସିସି 456 ରେ ବିବୃତ ୟୁ. ପି. *ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋପ. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦନକାରୀ ବୋର୍ଡ ଏହି ଯୋଜନାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିନଥିଲା ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଉଛି । ଏହା ଧରାଯାଏ ଯେ ଥରେ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯିବା ପରେ, ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବୈଧ ହୁଏ ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରକାଶନ ମଧ୍ୟ ବୈଧ ହୁଏ । ଏହି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ମାମଲାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ।

ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣୀ ପାଇଁ ପହଞ୍ଚିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ଏକ ବୃହତ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା, *ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ* ନିମ୍ନୋକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସହିତ:

> "ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା, ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ କହିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ [1995] ସପ୍ଲି. 3 ଏସସିସି 456 ରେ ବିବୃତ *ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋଅପରେଟିଭ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼* ଏବଂ *ଅନ୍ୟଜଣେ* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦ୍ୱାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଛି, ଏବଂ, ସୁତରାଂ, ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମତି ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ । ଆମ୍ଭେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ ଏବଂ ମତ ରଖିଛୁ ଯେ ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ତିନି ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଉକ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଯୋଜନାର ଆରମ୍ଭକୁ ପଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାର ଆରମ୍ଭ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନ ଥିଲେ, ଏପରି ଯୋଜନା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପରିଷଦ

ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଯୋଜନା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଅନୁମୋଦନ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏପରି ଅନୁମୋଦନ ନ ହେଲେ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଏହି ଯୋଜନାର ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ଦ୍ୱାରା ତ୍ରୁଟି ଦୂର ହେବ ନାହିଁ ।

ଯେହେତୁ ଏହି ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦୁଇ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ତେଣୁ ଦୁଇ ଜଣ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ *ୟୁ. ପି. ଆବାସ ଇଭାମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* (ପୂର୍ବୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ବିପରୀତ ମତ ନେଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଆମ୍ଭର ମତ ଏହିକି ଯେ ଏହି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ତିନି ଜଣ ମାନ୍ୟବର ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।"

ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏହି ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଧିନିୟମର କେତେକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯାଇପାରେ । ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 16 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ବୋର୍ଡ ଏକ ଆବାସ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବ (a) ଏହାର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରସ୍ତାବ କିମ୍ବା (b) ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ କିମ୍ବା (c) ଯେତେବେଳେ ଏହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହୁଏ । ଏହା ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ବୋର୍ଡ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ମନା କରିପାରେ, କେତେକ ଆକସ୍ମିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଅନୁରୋଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଏହାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଜଣାଇବ । ଧାରା 16 ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏପରି ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ବୋର୍ଡ ଉପରେ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେବ । ଧାରା 17 ଏକ ଯୋଜନାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା ବିଷୟଗୁଡିକ ସ୍ଥିର କରେ । ଧାରା 18 ରୁ 27 ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଯୋଜନା ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମ୍ଭେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହୁଁ । ତେବେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୁନୀଲ ଗୁପ୍ତା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଧ୍ୟାନ ଧାରା 18(2) ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବୋର୍ଡକୁ ଏକ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ଆବାସ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତିକରଣ ଯୋଜନା ହାତକୁ ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବେ । ଧାରା 28 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ସେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଢଙ୍ଗରେ ଏହା ସୂଚିତ କରାଯିବ । ଧାରା 29 ଅଧୀନରେ ବୋର୍ଡ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡ ସେମାନଙ୍କ ଜମି କିମ୍ବା କୋଠା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କରିଛି । ଧାରା 30 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିପାରିବେ । ଧାରା 31 ଅଧୀନରେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଯୋଜନାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 31 ରେ ଆହୁରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ ଯଦି ଯୋଜନାର ଆନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ 20 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ନ ହୁଏ, ତେବେ ବୋର୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିପାରିବ । ଯଦି ଯୋଜନାର ଆନୁମାନିକ ମୂଲ୍ୟ 20 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ, ତେବେ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହାପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସଂଶୋଧନ ସହିତ କିମ୍ବା ବିନା ସଂଶୋଧନରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ

ଦେଇପାରିବେ କିମ୍ବା ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ । ଧାରା 32 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି ଏହି ଯୋଜନା ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୁଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ରାଜପତ୍ରରେ ସୂଚିତ କରାଯିବ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ତାରିଖ ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଏହାର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଯୋଜନାକୁ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯିବା ପରେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଶୁଣିବା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା ପରେ ହିଁ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁରୀର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠି ପାରିବ । ଏହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ମଞ୍ଜୁରୀ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଯୋଜନା ପାଇଁ ହେବା ଉଚିତ ଏବଂ କୌଣସି ଚିଠା ଯୋଜନା ପାଇଁ ନୁହେଁ ଯାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ବୋର୍ଡ ଏବଂ/କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କେବଳ ଯୋଜନା ନୁହେଁ ବରଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କେବଳ ସେତେବେଳେ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ମଞ୍ଜୁରୀ ଦିଆଯିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ କେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ସେ ବିଷୟରେ ନିଜର ବୁଦ୍ଧି ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ଆମ୍ଭ ମତରେ, ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ କେବଳ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଆରମ୍ଭ କରିବା ଭଳି ନୁହେଁ । ଆରମ୍ଭ କେବଳ ସେତେବେଳେ ହୋଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଜନସାଧାରଣ କିମ୍ବା ଯୋଜନାର ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯାଏ । ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା କରାଯାଇଛି ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973, ଏହାର ଧାରା 3 ରେ, କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ୟୁ. ପି. ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଯୋଜନା ଏବଂ ଜମି ବିକାଶ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 ଅଧୀନରେ ଲିଖିତ ଅନୁମତି ବିନା କୌଣସି ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଧାରା 59 ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଆବାସ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତି ଯୋଜନା, ଯାହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା 12 ଜୁନ, 1973 ପୂର୍ବରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜପତ୍ରରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଏହାପରେ ସରକାର ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଅଧିକ ଆବାସ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ର ଧାରା 59 କୁ 1975 ର ୟୁ. ପି. ଅଧିନିୟମ 13 ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଆବାସ ଏବଂ ଉନ୍ନତି ଯୋଜନା ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏବେ ଅଧିକ ଯୋଜନାକୁ ଅବ୍ୟାହତି/ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯେହେତୁ ଆବାସ ଯୋଜନାର ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୋଜନା ଏବଂ ବିକାଶ ଅଧିନିୟମ, 1973 ର ଧାରା 59 କୁ 1976 ର ୟୁ. ପି. ଅଧିନିୟମ 47 ଦ୍ୱାରା ପୁନଶ୍ଚ ସଂଶୋଧନ

କରାଯାଇଥିଲା । 1976 ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ କାରଣର ବିବୃତିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏପରି ସଂଶୋଧନର ଏକ କାରଣ ଏହା ଯେ ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା ଆସୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ନୂତନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ବୋର୍ଡକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିମ୍ନମତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରେ :

> "(କେବଳ ସେହି ଆବାସ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତିକରଣ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାହା ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଆବାସ ଇଭମ ବିକାଶ ପରିଷଦ ଅଧିନିୟମ, 1965 ର ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ, ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ଉକ୍ତ ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଏପରି ଘୋଷଣା ପରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ବିଭାଗରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଆବାସ ପରିଷଦ ଯୋଜନା ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି)" ।

ତେଣୁ ଏବେ ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଯୋଜନାକୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯାଇଛି, ଯଥା:-

(a) ଆବାସ ଏବଂ ଉନ୍ନତିକରଣ ଯୋଜନା, ଯାହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି, ସେଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ;

(b) ଯେଉଁ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ ଅଧିନିୟମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଯାହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ବୋର୍ଡ ଅଧୀନରେ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ; ଏବଂ

(c) ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଏପରି ଘୋଷଣା ପରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଏ ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଯୋଜନା ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଗ (c) ରେ ପଡ଼େ । ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ସେହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯିବ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା, ପ୍ରତିବାଦୀ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନାକୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା କହିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପୂର୍ବରୁ ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅନ୍ତର୍ଗତ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପରେ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଲୋଡ଼ା ଯାଇଥିଲା । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ତା 11 ଜୁନ 1982 ରିଖରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଦର୍ଶାଉଛି ଯେ ଏହି ଯୋଜନା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇନଥିଲା । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହେବାର ବହୁ ପରେ ଅନୁମୋଦନ ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନରେ ଏହି ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇନଥିବାରୁ ଏହା ତୃତୀୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ

ନୁହେଁ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହାର ପରିଣାମ ଏହା ଯେ ଏହି ଯୋଜନା କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା, ବିବାଦୀୟ ଜମି ଅଧୀନରେ ସ୍ଥଗିତ ରହିଛି ଏବଂ ବୋର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଏବଂ/କିମ୍ବା ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରିବା ପାଇଁ ବୋର୍ଡର କୌଣସି ଆଇନଗତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ । ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ପୁନଶ୍ଚ କହିଥିଲେ ଯେ ବିଧାନର ଭାଷା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ । ସେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ସମୂହ "ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି" ଅଟେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ "ଆରମ୍ଭ" ଶବ୍ଦର ଶବ୍ଦକୋଷରେ ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଆରମ୍ଭ କରିବା"; "ଉତ୍ପତ୍ତି କରିବା"; "ସୂତ୍ରପାତ କରିବା" କିମ୍ବା "କାର୍ଯ୍ୟାରମ୍ଭ କରିବା" । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ "ସହିତ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ- "ଏକା ସମୟରେ", "ସଙ୍ଗରେ" ଅଟେ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ "ସହିତ" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟବହାର ସୂଚିତ କରେ ଯେ "ଆରମ୍ଭ" ଏବଂ "ଅନୁମୋଦନ" ଏକାଠି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 16 ଅଧୀନରେ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ମାତ୍ରେ ଏହାକୁ "ଆରମ୍ଭ" କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏଭଳି ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ତୁରନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନଥାଏ, ତେବେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ପୁନଶ୍ଚ କହିଥିଲେ ଯେ "ଅନୁମୋଦନ" ଶବ୍ଦଟି "ଅନୁମତି" ଶବ୍ଦଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଏବଂ ତେଣୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ପୁନଶ୍ଚ କହିଥିଲେ ଯେ ଯଦି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ତେବେ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନଥା'ନ୍ତା, କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ହିଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିଥା'ନ୍ତା ଯେ ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ ଯୋଜନା, ଘୋଷଣା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ପରେ, ଯଦି ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୁଏ, ତାହାକୁ ଅବ୍ୟାହତି ଦିଆଯିବ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଆମ୍ଭେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଅଧିକ ଯୋଜନାକୁ ଅବ୍ୟାହତି କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହା ଯେ ଅଧିକ ଆବାସ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା । ଆମ୍ଭ ମତରେ ଏହି ଧାରାଟି ବେଶ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ । ଏହା ଏକ ଲାଭପ୍ରଦ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ କଠୋର ଭାବେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ଏକ ଉଦାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । "ଆରମ୍ଭ" ଶବ୍ଦଟି ପରେ "ଏପରି ଘୋଷଣା ପରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଆସେ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ "ଆରମ୍ଭ" ଏବଂ "ସହିତ" ଶବ୍ଦରେ ଏକାଠି କରିବା ଠିକ୍ ନଥିଲା । ଯଦି ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଏକ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ତେବେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହିପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥା'ନ୍ତା । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ଯେତେବେଳେ ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଧାରା 56 ଏବଂ 58 ରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ "ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ" ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । ଆମ୍ଭର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏହି ତଥ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇଛି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 28 ଅଧୀନରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପୂର୍ବରୁ ଅନୁମୋଦନ/ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ । ଯଦି ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ଅଧିନିୟମରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ

ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏପରି ଏକ ଆକସ୍ମିକତା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଆମ୍ଭେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଉଚିତ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଆପତ୍ତି କ'ଣ ତାହା ପ୍ରଥମେ ନ ଜାଣି ରାଜ୍ୟ ସରକାର କ'ଣ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇପାରିବେ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରାଯିବା ପରେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବେ ଯେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯିବ କି ନାହିଁ ଏବଂ ଯଦି ହଁ, ତେବେ ଏଥିରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି କି ନାହିଁ ।

ଆମ୍ଭେ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତାଙ୍କ ଏହି ନିବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ବିଧାନ ମଣ୍ଡଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁମୋଦନ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଉପରୋକ୍ତ ଖଣ୍ଡ (b) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥା'ନ୍ତା । ତିନୋଟି ପୃଥକ ବର୍ଗକୁ ଏଥିରୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି । ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ତେଣୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟତିକ୍ରମରେ ତୃତୀୟ ଏବଂ ପୃଥକ ବର୍ଗରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇନଥା'ନ୍ତା ।

ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋଅପରେଟିଭ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ର ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଆମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମତ ଯେ ବ୍ୟବହୃତ ଭାଷା କେବଳ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଧାରା କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଯେ ପୂର୍ବାନୁମୋଦନ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ । ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଏହା ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ହାସଲ କରିବା । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ନ ମିଳିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଥରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର ହେବା ପରେ, ଯଦିଓ ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇପାରେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇପାରେ ଏବଂ ବୋର୍ଡ ତା'ପରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ । ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋପ. ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼* ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତରେ ଅନୁମୋଦନ କରୁଛୁ ।

ଉପରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତା 11 ଜୁନ 1982 ରିଖରେ ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତା 28 ଅଗଷ୍ଟ 1982 ରିଖରେ ଧାରା 32 ଅଧୀନରେ ଏହା ଅଧିସୂଚିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଶ୍ରୀ ଗୁପ୍ତା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ପ୍ରତିବାଦୀ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ଉପରେ ବଙ୍ଗଳା ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଭୂମିଖଣ୍ଡ ଉପରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହା ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ମାମଲା ଯେଉଁଠାରେ, ଯଦିଓ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରୁଛନ୍ତି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋଅପରେଟିଭ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ *ଫ୍ରେଣ୍ଡସ କୋଅପରେଟିଭ ହାଉସିଂ ସୋସାଇଟି ଲିମିଟେଡ଼ ମାମଲାରେ* ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ । ତେବେ ଏହା ଏହି ଆଧାରରେ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କିଛି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ କାହା ସହିତ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିନାହାଁନ୍ତି । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଭୂମିକୁ ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ

ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଥିବା ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରନ୍ତି । ତେବେ ଆମ୍ଭେ ଟିପ୍ପଣୀ ଦେଉଛୁ ଯେ 26 ଏପ୍ରିଲ, 1985 ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ବିବୃତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଛି କାରଣ ଏହା ଆବାସିକ ଘର ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମ୍ଭ ବିଚାରରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ୍ଭେ ଏହି ଆଦେଶ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିବୁ । ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ନିଜ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିବେ । ଆମ୍ଭେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ଯଦି ଏପରି ଆବେଦନ କରାଯାଏ ତେବେ ଏହାକୁ ସହାନୁଭୂତିଶୀଳ ଏବଂ ସଠିକ୍ ଭାବନାରେ ବିଚାର କରାଯିବ । ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରାଯାଉଛି । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ବି. ଏସ.

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା କରାଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ